

Rośnie liczba kursów fizjoterapii w Polsce

Ilość czy jakość?

Jako polscy fizjoterapeuci powinniśmy być zadowoleni – mamy wiele możliwości doszkalania się na kursach podyplomowych. Tylko czy wszystkie z nich są godne uwagi, warte wydania pieniędzy i poświęcenia czasu?

Pragnę zaapelować do zdrowego rozsądku – warto zastanowić się nad uczestnictwem w kursach i szkoleniach, ponieważ część z nich **nie jest obecnie tego warta**. Do ubiegłego roku oferta i różnorodność kursów w Polsce była całkiem szeroka – ostatnimi czasy jeszcze bardziej się poszerzyła – wydaje się to dziwne, bo czy wymyślono coś diametralnie nowego, różniącego się od dotychczasowych osiągnięć? A może to my zatrzymaliśmy się w miejscu? Nie, to nie nasza wina. Polscy fizjoterapeuci starają się i uczęszczają na porządne kursy, a całe zamieszanie jest sztucznie napędzane przez organizatorów wymyślnych kursów. Sęk tylko w tym, żeby nie dać się nabrać na wyjątkowość szkoleń.

Faktycznie, niektóre z nich „przybyły” z najodleglejszych zakątków świata, dając nowe spojrzenie i umiejętności, a niektóre z nich są naciągana praktyką do płytkiej teorii lub są wiedzą znaną ze szkół, a przyciągają tylko nową, ładną nazwą. Każdy z nas powinien się rozwijać i nasuwa się pytanie: czy zadowala nas tylko uczestnictwo w nowym kursie, czy nabywana wiedza? Ta granica wydaje się ostatnio zacierać i zwracamy uwagę na liczbę odbytych kursów, a nie na wynoszoną z nich nową jakość i pomysłowość w leczeniu pacjentów. Proponuję mieć to w pamięci przed wybraniem się na kolejny kurs.

Nie odpowiem na pytanie, który kurs jest dobry, a który nie. Pragnę zwrócić uwagę na pęd do wiedzy, który jak najbardziej popieram. Ale dlaczego polega to czasami na zbieraniu certyfikatów, a nie na dbaniu o wartościową i użyteczną wiedzę? Powinniśmy rozróżnić, czy kurs jest rozwojowy i daje potrzebną wiedzę. Nie mówiąc o kursach prowadzonych przez specjalistów – o zgrozo – nie będących fizjoterapeutami bądź lekarzami i kierowanych do innych „dziedzin” terapii. Czy obecnie tylko liczba odbytych kursów jest miarą dobrego fizjoterapeuty? Czy tylko kursy wpływają na to, jak myślimy i leczymy? Warto też zauważyć, iż uczestnictwo w dużej liczbie kursów

rozleniwia nas, dając, jak na talerzu, gotowe rozwiązania.

Kamienie milowe

Zgadza się – istnieją kursy o znaczeniu kamieni milowych, na które warto poświęcić czas i przeznaczyć pieniądze. Jednak szkolenie nie zawsze odpowie nam na wszystkie pytania, odeśle wtedy do tekstów źródłowych lub zwróci uwagę na dany aspekt w leczeniu pacjenta.

czy obecnie tylko liczba odbytych kursów jest miarą dobrego fizjoterapeuty?

Wygląda na to, że zapomnieliśmy, iż kursy są pomocą w rozwoju fizjoterapeuty, a nie celem samym w sobie. Sam fakt uczestnictwa w szkoleniu bez powtarzania zakresu wiedzy niewiele daje. Fakt zapłacenia za kurs kwoty zbliżonej do 1000 złotych nie daje gwarancji nowej wiedzy. A może wystarczy po prostu kupić porządny podręcznik i mieć czas na zapoznanie się z jego zawartością, zamiast wysłuchiwać powtarzanych w kółko treści znanych ze szkoły na „nowym” kursie?

Od dłuższego czasu dostępne są podręczniki kierowane bezpośrednio do fizjoterapeutów, często tłumaczone ze sprawdzonych wydawnictw zagranicznych (warto w tym miejscu podziękować wydawcom za zauważenie naszych potrzeb).

Ten sposób nauki może być o wiele tańszy, nie mówiąc o wydobyciu wartościowej wiedzy. Oczywiście nie jestem zdania, że fizjoterapii można się nauczyć tylko z książek. Mam jednak wrażenie, iż fizjoterapeuta z 3-letnią praktyką jest w stanie przyswoić sobie nową wiedzę, opierając się na dotychczas zdobytej, i zastosować ją w codziennej pracy. Pęd do wiedzy wśród niektórych jest pozytywnie ogromny – zbierają liczne materiały, opracowania, książki, a także nagrania wideo, i niekoniecznie uczestniczą we wszystkich kursach. Takie osoby stają się pasjonatami fizjoterapii, potrafią łączyć sposoby badania, zaplanowanie przebiegu i celu terapii oraz wykorzystanie różnych technik na rzecz poprawy zdrowia pacjenta, no ale nie każdy może być ideałem.

Nowe bóstwo?

Kursy są ważną częścią naszej praktyki, ale czy muszą się one stawać bóstwami? Dobrym przykładem może być zasłyszane stwierdzenie młodej absolwentki. Bała się pracować z pacjentami, bo nie uczestniczyła w żadnym podyplomowym kursie. Oczywiście nie każdy od razu jest najlepszy i musi do tego dojść swoją własną drogą – ale dlaczego miałyby to doprowadzać do postawy podobnej do kompleksów? Czy kursy są przereklamowane, a może powinniśmy – biorąc przykład z uczelni zagranicznych – postarać się wprowadzić jak najwięcej nowoczesnych metod fizjoterapeutycznych na praktyczne zajęcia w szkołach?

Reasumując, wyrażam zniechęcenie praktykami autorów i organizatorów kursów oferujących wiedzę wątpliwej jakości. Kursy te mają pomóc w rozwoju – pokazać nową perspektywę, wytłumaczyć mechanizmy, nauczyć badania i inspirować do szukania odpowiedzi, tak jak to robili twórcy danych metod. Organizatorzy szkoleń nie powinni zerować na chęci rozwoju i wyłudzać od nas pieniędzy. □

ANDRZEJ SULIMIERSKI
www.yeap.org.pl
asulimierski@o2.pl

foto: Archiwum autora